

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย

เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เมตตาธรรมคำจูนหนุนชาติไทย

หลวงตา พี่น้องทั้งหลายให้ดู นี่คือกำลังแห่งความรักชาติไทยของเรา กำลังแห่งความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน มาแสดงเป็นสักขีพยานเพื่อการอุ้มชูชาติไทยของเราขึ้น ด้วยกำลังแห่งความรักชาติ ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องทั้งชาติ มารวมกันเป็นทองเหลืองอร่าม นี่เห็นไหมดูเอา อันนี้เป็นเครื่องที่จะเชิดชูชาติไทยของเราโดยตรง คือยกอุ้มชาติไทยของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก ด้วยความเสียสละ ด้วยความรักชาติของพี่น้องชาวไทยทั่วหน้ากัน จึงเป็นพลังสำคัญมาก

ขอให้คำนึงถึงความบกพร่องที่เราจะต้องหนุนด้วยกันทุกคน ๆ นี่เป็นสำคัญยิ่งกว่าไปคำนึงถึงเรื่องความเสียหายสิ้นเปลืองไปมากน้อยเท่าไร เมืองไทยของเราล่มจมไปเพราะเหตุผลกลไกอะไร เพราะผู้ใดมาทำให้ล่มจม อย่างนี้อย่าไปคำนึง อันนั้นเป็นเนื้อร้าย เนื้อร้ายมันติดเพียงนิ้วมือเราเท่านั้น ดูเอาเนี่ย เนื้อร้ายมันติดเพียงนิ้วมือเราเท่านั้น ต้องรีบตัดออกแล้วหายามาใส่ ส่วนที่ดีซึ่งมีจำนวนมากในร่างกายของเรา ส่วนเนื้อร้ายให้ตัดออกไปอย่าไปคำนึงถึงมันว่า มันมาทำความเสียหายแก่อวัยวะส่วนใหญ่ของเรา อย่างนั้นอย่างนี้ ไปฟ้องร้องไปโจมตีเนื้อร้าย ไม่เกิดผลเกิดประโยชน์อะไร เสียลมปากไปเปล่า ๆ เราต้องรีบหาหยูกหายาเข้ามาพอกมารักษา ส่วนแผลของเราที่ตัดออกจากเนื้อร้ายนี้ให้หายให้สมบูรณ์ขึ้นมา เพื่อรักษาส่วนใหญ่ให้ดีขึ้น เนื้อร้ายมันจะตกไปนรกอเวจีที่ไหนอย่าไปคำนึงกับมัน เป็นความเสียหายเพิ่มเติมขึ้นอีก

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลาย ได้คำนึงถึงส่วนดีแห่งชาติของเรา ทั้งประเทศไทยนี้เป็นส่วนดีทั้งนั้น ใครก็ตามมาทำให้เสียนั่นคือเนื้อร้าย ให้รีบตัดออก ๆ อย่ามาเป็นกังวลและอย่าถือเป็นตัวอย่างของเนื้อร้ายนั้น มันจะมากัดตัวเองให้เสียไปอีก กัดทั้งชาติด้วย ให้เราคำนึงถึงส่วนที่เราจะซ่อมแซม ที่เราจะรักษาเนื้อดีของเราที่เกิดจากเนื้อร้ายกัดกินนั้นให้หายขึ้นโดยลำดับ นี้เรียกว่าควรแก่เหตุแก่ผล ดังพี่น้องชาวไทยทั้งหลายต่างคนต่างบริจาคช่วยเหลือกันเวลานี้ คือต่างคนต่างหายามาพอก ส่วนที่บกพร่องไปเท่ากับแผลอันหนึ่งที่เกิดจากเนื้อร้าย แล้วก็ให้พยายามรักษาบำรุงทุกคน ๆ แล้วส่วนดีก็จะสมบูรณ์พูนผลทำประโยชน์ได้อีกต่อไป ส่วนเสียก็ให้เสียไป อย่าไปคำนึงกังวลกับมัน จะเป็นความเสียหายต่อเราอีก ที่ไปเกี่ยวข้องกับของเสียเหล่านั้น เราจะเสียไปด้วย

นี้ได้เตือนให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ และให้ต่างคนต่างพยายามรักษาทุกคน ๆ ชาติไทยเป็นชาติที่รักเต็มหัวใจของเราทุกคน ไม่ยอมให้ชาติใดมาดูถูกเหยียดหยามชาติ

ไทยของเรา แม้จะเป็นชาติเพียงเล็กน้อยเช่นหนูตัวหนึ่งก็ตาม ชาติไทยของเราเป็นชาติเล็กน้อยเท่ากับหนูตัวหนึ่ง แต่ก็เป็หนูเต็มตัว ไม่ใช่หนูขาดบาทขาดตาตั้ง ไม่ใช่เป็นชาติไทยห้าสิบสตางค์ เป็นชาติไทยเต็มร้อยเต็มบาท นี่ก็เหมือนกันชาติไทยของเราเป็นอย่างนั้นเต็มเหนี่ยวเลย ให้ต่างคนต่างเข้มงวดกวดขันรักษาชาติไทยของตน ด้วยการประพฤตินี้ประพฤตินั้นทุกอย่าง ให้ปรับเนื้อปรับตัว

เวลาที่เป็มานี้ชาติไทยของเรารู้สึกจะเหลวไหล หลวงตาบัวนี้เป็นหัวหน้าแห่งความเหลวไหลก็ได้ เหลวไหลอะไร การอยู่การกินการใช้การสอยสุรุ่ยสุร่ายไม่ค่อยรู้จักประมาณ เมืองไทยของเราเกิดในอู่ข้าวอู่น้ำ ไม่เคยเห็นภัยในสิ่งเหล่านี้เลย แต่เวลาเหตุการณ์มันมากระทบโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวนี้ก็ปรับตัวไม่ทัน เพราะฉะนั้นเวลานี้ทราบแล้วว่า เหตุการณ์เหล่านี้เป็เหตุการณ์เลวร้ายที่มากกระทบกระเทือนเมืองไทยเรา ถึงให้เกิดความเอนเอียงจะล้มจมไปได้ นี่คือเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนทางความเสียหาย ให้พากันพยายามปรับเนื้อปรับตัว

การอยู่การกินการใช้การสอยทุก ๆ ท่าน ทุกครอบครัวในเมืองไทยของเรา ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย ต่างคนต่างปรับปรุงตัวเอง แก้ไขตัวเองทุกคน แล้วเมืองไทยของเราจะกระเตื้องขึ้นมาโดยลำดับ สูงขึ้นมา ๆ หนาแน่นขึ้นมา เพราะการประหยัดมัธยัสถ์รายจ่ายก็ทู่ ทู่รายจ่ายเป็ลำดับ เพราะความประหยัดหักห้ามเอาไว้ ความสุรุ่ยสุร่ายเป็การทำลาย ให้ต่างคนต่างประหยัดมัธยัสถ์ทุกคน การอยู่ให้อยู่พอเหมาะพอดีพอประมาณ การใช้การสอยการกินก็เหมือนกันให้พอประมาณ อย่าสุรุ่ยสุร่าย อย่างที่เห็นกันอยู่เวลานี้เมืองไทยของเรานั้นแหละ เลี้ยงโต๊ะกันนี้ โถ โต๊ะหนึ่งเป็แสน ๆ เป็ล้าน ๆ มันเป็บ่ากันทั้งประเทศเหรอเราอยากว่าอย่างนี้ละ หรือว่าแล้วก็ไม่ทราบ

หลวงตาบัวก็เป็คนชาติไทย เป็คนไทย เกี่ยวเนื่องกันทั้งหมด ถ้าเสียหลวงตาบัวก็ต้องเสียไปด้วย ทั้ง ๆ ที่หลวงตาบัวเกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ พ่อแม่ไม่เคยเลี้ยงหลวงตาบัวด้วยโต๊ะละล้าน ๆ อันนี้มันเป็บ่ากันนะเมืองไทยเรา เราอยากว่าอย่างนั้น หรือว่าแล้วก็ไม่ทราบ ต้องขออภัยถ้าไปแล้วก็ดี หากผิดไป ถ้าไม่ผิดให้ท่านทั้งหลายนำไปเป็คนตินะ นี่คือความสุรุ่ยสุร่าย เป็การทำลายตัวเอง ทำลายสังคม ตลอดลูกหลานจะถือเป็ตัวอย่างอันเลวร้ายไปใช้ เหลวแหลกไปหมดนะ ให้ต่างคนต่างประหยัดมัธยัสถ์ทุกอย่าง

การอยู่การกินพ่อแม่เราเลี้ยงมายังไง เราจะแข่งหน้าพ่อแม่ไปแล้ว แข่งเพื่อ ความล้มจมนะไม่ใช่ของดี สิ่งเหล่านี้จะพาให้ล้มจมทั้งนั้น ให้พากันตั้งใจระมัดระวังรักษา นี้ในนามของหลวงตาเป็ผู้นำ จึงต้องนำทุกด้าน นำทางอย่างนี้ก็เห็นนี้ นำทางด้านวัตถุ เพราะเห็นว่าชาติไทยของเรานี้ขาดแคลนทางด้านวัตถุ การอยู่การกินการใช้

การสอยขาดแคลน นี่คือด้านวัตถุ แล้วด้านวัตถุที่ขาดแคลนมาจากอะไร ก็ต้องมาจากจิตใจ จิตใจที่ขาดศีลขาดธรรมย่อมเป็นจิตใจที่เหลวไหลโลเล หาประมาณไม่ได้ การอยู่ การกินการใช้การสอยให้กิเลสหลุดลากไป ความโลภไม่มีประมาณ ความโกรธไม่มีประมาณ ราคะตัณหาเป็นบ้ำกันทั้งบ้านทั้งเมือง นี่คือสิ่งทำลาย ออกไปจากจิตใจที่ไม่มีธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเอาไว้ ไม่มีธรรมเป็นเครื่องยับยั้งก็เหลวแหลกไปได้ เพราะฉะนั้นจิตใจกับธรรมต้องให้ควบคู่กันไป ให้มีธรรมเป็นเครื่องปกครองเสมอ แล้วจะเป็นคนประหยัดมัธยัสถ์ เป็นคนรู้เนื้อรู้ตัวไปโดยลำดับ

วันนี้พูดก่อนเวลาเล็กน้อย แล้วต่อไปนี่จะมีการถ่ายอะไร ๆ เราต้องการให้ถ่ายให้พี่น้องชาวไทยได้เห็นผลของงานแห่งการเสียสละของเรา ที่ออกมาจากความรักชาติ วันนี้ปรากฏเป็นทองขึ้นมาแล้ว ๘๓ แท่ง ๆ ละ ๑๒.๕ กิโล นำมาให้พี่น้องชาวไทยเราได้เห็นทั่วหน้ากัน นี่ผลแห่งงานของเราที่เกิดจากความรักชาติและความเสียสละ แล้วให้ต่างคนต่างพยายาม เรายังจะช่วยชาติของเรานี้ต่อไปอีก เหมือนกับการรับประทาน รับประทานจนอิม ไม่อิมรับประทานจนอิม อันนี้อย่างน้อยให้ทรงตัวได้เมืองไทยของเรา มากกว่านั้นให้สมบูรณ์พูนผลด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละของเราทุก ๆ คน อย่างนี้ผลเห็นแล้วนี่ความเสียสละเป็นอย่างนี้ ความรักชาติเป็นอย่างนี้ ให้เห็น นี่เรียกว่ายกขึ้นไม่ใช่เหยียบลง ดูเอาผลแห่งความรักชาติ ความเสียสละของเรา ปรากฏขึ้นมา ให้เป็นการยกชาติไทยของเราขึ้นมา นี่เป็นอันดับแรก เรียกว่าเป็นปฐมฤกษ์

แล้วที่หลวงตามีความแป้วใจ(เสียใจ)อยู่อย่างหนึ่ง ไม่สนิทใจนักก็คือว่า เราอยากได้เงินสด ๓ ล้านดอลลาร์มาวางกองพะเนินให้พี่น้องชาวไทยของเราได้เห็นต่อหน้าต่อตากัน เหมือนกับทองคำที่วางอยู่เวลานี้ แต่ก็ขัดด้วยเหตุผลกลไกต่าง ๆ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ฟังขึ้น ดีกว่าที่เราจะยกเงินดอลลาร์ทั้งหมดมาวางไว้ที่นี่ อันนี้เสี่ยงทุกอย่าง พระรุขะรังยุ่งเหียงวุ่นวายการโยกการย้ายต่าง ๆ ตลอดถึงความปลอดภัยก็ไม่แน่ เป็นภาระไปหมด นำมาเพียงเช็ค ๓ ล้านดอลลาร์มาประกาศ ซึ่งเป็นจำนวนเงินดอลลาร์เท่ากันกับที่เราเก็บไว้ในคลัง ก็สมบูรณ์เหมือนกัน

เพราะฉะนั้นวันนี้จึงจำต้องเอาดอลลาร์ ๓ ล้านมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ แทนการวางเงินสดดอลลาร์ ๓ ล้านในวันนี้ กรุณาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ด้วยเหตุผลอย่างนี้ สำหรับใจหลวงตาเองนั้นอยากได้กองดอลลาร์นี้มาเต็มให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็น แต่เหตุผลไม่อำนวย เหตุผลอำนวยทางด้านนำเช็คมานี้ปลอดภัยกว่า ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวาย พิจารณาแล้วเราอมรับ เมื่อเราอมรับแล้วก็ปฏิบัติตามนั้น จำต้องเอาเช็คมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแทนดอลลาร์ ๓ ล้านนั้นในวันนี้ สำหรับทองคำก็ให้เห็นทั่วหน้ากันแล้ว ดอลลาร์ให้ดูเช็คแทนเอาละ เช็ค ๓ ล้านดอลลาร์นี้ก็คือเงินสด

๓ ล้านดอลลาร์ในคลังหลวงของเรา มาแทนกันเท่านั้นละ สมบูรณ์แบบ จำนวนเท่ากัน เราตัดความยุ่งยาก รุนวาย ความเสี่ยงต่าง ๆ นั้นออกหมด เอาเช็คมาประกันไว้เลย เทียบ เป็นความบริสุทธิ์เท่ากัน

พิธีกร ต่อไปนี้จะอ่านคำที่หลวงตาเจริญพรไปถึงท่านผู้ว่าการนะครับ
เจริญพร ท่านผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

ตามที่หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี เป็นผู้นำเชิฐชนบริจาคเงินดอลลาร์ เงินสกุลต่างประเทศ ทองคำและเงินบาท เพื่อนำเข้าโครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ช่วยกอบกู้สถานการณ์ของประเทศไทยที่กำลังประสบภาวะเศรษฐกิจและสังคมตกต่ำในปัจจุบันให้ผ่านพ้นไปด้วยดี โดยเริ่มต้นเปิดโครงการมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยทำความตกลงกับธนาคารแห่งประเทศไทย จะนำเงินดอลลาร์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย นำเข้าบัญชีประเทศไทย เป็นทุนสำรองระหว่างประเทศ Federal Reserve Bank (FRB) นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้มอบเงินดอลลาร์ เงินสกุลต่างประเทศงวดแรกให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำเข้าบัญชีดังกล่าว จำนวนเงิน ๑, ๒๗๘,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้วนั้น ในโอกาสนี้ท่านอาจารย์ขอมอบเงินดอลลาร์ในส่วนที่รับบริจาคเพิ่มจำนวนประมาณ ๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำเข้าบัญชีประเทศไทย เป็นทุนสำรองระหว่างประเทศ Federal Reserve Bank (FRB) นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา งวดที่สอง พร้อมกับมอบทองคำแท่งขนาดตามมาตรฐานสากล น้ำหนัก ๑๒.๕ กิโลกรัม ทองคำความบริสุทธิ์ ๙๙.๙๙ % จำนวน ๘๓ แท่ง จำนวนประมาณ ๑,๐๓๗.๗๕๕๕๐ กิโลกรัม เป็นทุนสำรองทางการงวดที่หนึ่ง จึงขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับมอบเงินดอลลาร์และทองคำแท่งครั้งนี้ และโปรดดำเนินการให้ตามนี้ด้วย

เจริญพรในธรรมถึงท่านผู้ว่าการพร้อมนี้

พระมหาบัว ญาณสัมปันโน

เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด

ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย กล่าวตอบรับ

นมัสการพระคุณท่านพระราชญาณวิสุทธิโสภณ

ตามที่พระคุณท่านได้เมตตาเสียสละ เป็นผู้นำรณรงค์เชิฐชนให้ประชาชนคนไทยทั่วประเทศได้มีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์ช่วยชาติ ในยามที่ประเทศชาติประสบภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โดยจัดตั้งโครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

ขึ้นมา และดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา ๑ ปี ๒๒ วัน ปรากฏว่าได้มีผู้จิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ทั้งในรูปเงินบาท เงินตราต่างประเทศ ทั้งที่เป็นดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และเงินตราต่างประเทศสกุลอื่น และในรูปทองคำเป็นจำนวนมาก ยากที่จะมีผู้ใดสามารถกระทำได้เช่นพระคุณท่าน ในส่วนที่เป็นเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา พระคุณท่านได้เมตตาตามอบให้ธนาคารแห่งประเทศไทยแล้วครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑,๒๗๘,๐๐๐ ดอลลาร์ ซึ่งธนาคารก็ได้นำเข้าสมทบเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศของทางการเรียบร้อยแล้ว และในวันนี้พระคุณท่านก็ได้เมตตาตามอบให้อีกเป็นงวดที่สอง จำนวน ๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และพร้อมนี้ก็ได้ออมทองคำแท่งจำนวน ๘๓ แท่ง น้ำหนักรวม ๑,๐๓๗.๗๘๕๕๐ กิโลกรัม เพื่อนำเข้าสมทบเป็นเงินทุนสำรองระหว่างประเทศของทางการเช่นเดียวกัน กระผมในนามของธนาคารแห่งประเทศไทย รู้สึกซาบซึ้งในเมตตาธรรมของพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง และจะได้นำเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาและทองคำที่ได้รับมอบในวันนี้ทั้งหมด เข้าเป็นเงินทุนสำรองระหว่างประเทศของทางการ ตามความประสงค์ของพระคุณท่าน

ในโอกาสนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยขอน้อมถวายเกียรติคุณบัตรแก่พระคุณท่าน เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งการรับมอบ และแสดงออกซึ่งความขอบคุณอย่างสูงต่อพระคุณท่าน ณ โอกาสนี้

หลวงตา วันนี้จะไม่พูดอะไรมากนัก เพราะเริ่มต้นก็ได้พูดให้พี่น้องชาวไทยของเราทั้งหลายทราบเรียบร้อยแล้วเป็นระยะ ๆ มา นี้เราทั้งหลายก็ได้เห็นแล้วต่อหน้าต่อตา กองทองคำดั่งที่ได้บรรยายไว้เรียบร้อยแล้วกับดอลลาร์ ก็ได้เข้าสู่คลังหลวงแห่งประเทศไทยของเราเรียบร้อยแล้ว ต่อไปนี้จึงขอขอบคุณและอนุโมทนาแก่พี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติได้มีกำลังใจ เพราะได้เห็นสักขีพยานการเสียสละด้วยความรักชาติของตน ได้เข้ามาสู่ธนาคารแห่งชาติ คือเป็นทองคำและดอลลาร์ให้เห็นชัดเจนแล้วในวันนี้ นี่เป็นผลแห่งความรักชาติ แห่งความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเราทุกคน ได้แสดงขึ้นมาเป็นการอุ้มชาติบ้านเมืองให้เห็นประจักษ์

แล้วต่อไปนี้ก็ขอทุกท่านได้ทำความอุตสาหะพยายาม บำรุงรักษาชาติไทยของเราด้วยสมบัติเงินทองดั่งที่เคยทำมาแล้วนี้ด้วย และขอให้นำธรรมะเข้าสู่จิตใจ เป็นเครื่องปรับปรุงต้นเหตุแห่งการรักชาติบำรุงชาติของเราต่อไป เพราะวัตถุที่ได้นำมาเพื่อหนุนชาติของเราเวลานี้ เป็นเรื่องเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับจิตใจของคนไทยทั้งชาติ จะตั้งตัวได้หรือจะล้มเหลวไปด้วยเหตุผลกลไกอะไรนี้ ขึ้นอยู่กับเราที่จะต้องได้รับการอบรมศีลธรรม อันเป็นเครื่องยืนยันความปลอดภัย และความสงบร่มเย็นแห่ง

ชาติไทยของเรา นับตั้งแต่ตัวของเรา ก้าวเข้าสู่ครอบครัวสังคมต่าง ๆ จนกระทั่งทั่วประเทศไทย ให้มีความประพุดิหน้าที่การงานด้วยความสะอาดสะอาด อย่าสร้างความสะดวกปรกโสมมเข้าในตัวเอง นี่ท่านเรียกว่าการสร้างบาป

บาปนั้นเป็นผลให้เกิดความทุกข์ความทรมาน ทำในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกับใครก็เป็นความทุกข์ในตัวเอง ถ้าเกี่ยวข้องกับสังคมครอบครัวก็เป็นทุกข์ในครอบครัวและสังคม กระเทือนไปถึงชาติบ้านเมืองเรา เพราะความสะดวกปรกนี้นำมาแห่งความฉิบหายและความประพุดิ เพราะการประพุดิตัวเหลวแหลกแหวกแนว เนื่องจากใจไม่ได้รับการอบรมธรรมที่ถูกต้องดีงาม จึงมีสิ่งหนึ่งในภาษาของศาสนาท่านเรียกว่ากิเลส กิเลส นั่นคือความสะดวกปรก เข้าสู่ที่ไหนสกปรกที่นั่น สถานที่อยู่ของกิเลสความสะดวกปรกนี้อยู่ที่ใจของสัตว์โลกทั่ว ๆ ไป ไม่ได้อยู่ดินฟ้าอากาศ ไม่ได้อยู่ตึกรามบ้านช่องสถานที่แห่งใดในน้ำบนบก กิเลสความสะดวกปรกนี้ไม่ไปอยู่ แต่อยู่ที่จิตใจของสัตว์โลก

เฉพาะอย่างยิ่งเราเป็นชาวพุทธ กิเลสความสะดวกปรกนี้มักจะมาอยู่กับชาวพุทธนี้มากกว่าที่อื่น ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงกำจัดความสะดวกปรกคือกิเลสตัวนี้ มันแสดงออกเป็นความโลภ เป็นความโกรธ เป็นราคะตัณหา เหล่านี้ล้วนแล้วตั้งแต่ความสะดวกปรก สร้างความชั่วช้าลามก แล้วก็สร้างความทุกข์ให้ไม่มีประมาณจากความไม่พอแห่งกิเลสนี้แลหลุดออกไปตลอด จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดหลักธรรม ดังที่กล่าวมาสักครูนี่ก็คือการประหยัดมัธยัสถ์ ขอให้ต่างคนต่างประหยัด มีสติธรรมเป็นเครื่องระลึกรู้ตัว ฐานะของตัว ชั้นภูมิของตัวเป็นอย่างไร ให้ปฏิบัติตนตามชั้นตามภูมิ อุตตมัญญา รู้จักตน กาลัญญา รู้จักกาลเวลาลำเวลา ปริสญญา รู้จักสังคมที่ควรที่จะประพุดิต่อกันอย่างไร อันเป็นเหตุที่จะให้เกิดมงคล ให้เรานำธรรมะนี้เข้าไปปฏิบัติ เรียกว่าสติธรรม มีความระลึกรู้ตัวอยู่เสมอ

คนมีสติย่อมผิตกันกับคนหาสติไม่ได้ มีสติย่อมระลึกรู้ตัว แล้วก็ฐานะของตัวเป็นยังงี้ สิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับตัวในการจับจ่ายใช้สอยการเป็นอยู่ปุวยาวอย่างไรบ้าง พินิจพิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยทำลงไป นี่เรียกว่าผู้มีสติ ปัญญาครอบอยู่ในนั้นด้วย ใช้ความพินิจพิจารณา อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนเกินเหตุเกินผลไม่ดีเลย นี่ท่านเรียกว่าความสะดวกปรกอยู่ในใจ ขอให้นำธรรมซึ่งเป็นน้ำที่สะอาดนี้เข้าไปชะล้างสิ่งสกปรกภายในใจของเราที่เรียกว่ากิเลส อย่างอื่นชะล้างไม่ได้ กิเลสกลัวแต่ธรรมอย่างเดียว อย่างอื่นไม่กลัว ไม่มีสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เพราะอยู่ใต้อำนาจของกิเลสครอบไว้หมด กิเลสจึงไม่กลัวอันใดทั้งนั้น กลัวแต่ธรรมอย่างเดียว ธรรมเข้าจุดไหนกิเลสแตกกระจายไปทีนั้น ๆ เพราะฉะนั้นจงเอาธรรมเข้าสู่ตัว

ความสุรุ่ยสุร่ายในการอยู่การกินการใช้การสอยนี้เป็นเรื่องของกิเลส ฟังแต่ว่าสุรุ่ยสุร่าย คือเกินเหตุเกินผลเกินความพอดี เป็นเรื่องของกิเลสหลุดลากไปทั้งนั้น ให้นำความรู้จักประมาณ นำศีลธรรม ปัญญาธรรม เข้าไประมัดระวังรักษาคัดเลือกก่อนที่จะเคลื่อนไหวกายวาจาใจ และการทำการพูดทุกอย่างให้มีศีลธรรมเป็นเครื่องรักษาอยู่เสมอ นี่เรียกว่าธรรมเข้าไปกำจัดสิ่งสกปรกทั้งหลายเหล่านั้น นั่นละท่านเรียกว่าธรรม คำว่าธรรมจึงเป็นธรรมชาติที่สัตว์โลกตายใจได้ทั่วแดนโลกธาตุ ขอให้นำธรรมนี้เข้ามาปฏิบัติ การอยู่การกินการใช้การสอยให้มีศีลธรรม ปัญญาธรรม บังคับตนเองเสมอ เรียกว่าผู้มีธรรมในใจ บ้านเมืองของเราเป็นส่วนรวมก็จะมี ความแน่นหนามั่นคงขึ้น จากชาวไทยของเราแต่ละคน ๆ รู้จักประมาณการเป็นอยู่ปฎิบัติทุกอย่าง แล้วหนุุนชาติของเราขึ้นมา นี่เรียกว่าช่วยชาติไทยโดยทางเหตุ เรียกว่าต้นเหตุ ช่วยอย่างนี้

ปลายเหตุดังที่เห็นอยู่ที่นี่แหละ คือเงินทองข้าวของที่นำมานี้มาเจือจุนอุดหนุนสิ่งที่บกพร่องให้หนุุนตัวขึ้นมา แต่ส่วนต้นเหตุคือความประพฤติของชาติไทยเรา นี้ ต้องมีความหนักแน่นเสมอ อย่าปล่อยตัว แล้วชาติไทยของเรา ก็จะค่อยเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา เพราะการอุดหนุนของเราด้วยความประพฤติ ให้มีธรรมเป็นขอบเขตแล้วจะอยู่เย็นเป็นสุข วันนี้จะไม่พูดอะไรมากนักแหละ เพราะได้พูดมามากต่อมากแล้ว

ระยะนี้หลวงตากี้อายุได้ ๘๕ ปีกับ ๘ เดือนแล้ว การเทศนาว่าการนั่งตมา ๕ ปีแล้ว ไม่เคยสั่งสอนที่ใด ๆ เขานิมนต์ไปในงานไหนไม่ไปเลย แม้ที่สุดพระในวัดก็ไม่ให้การอบรมตามที่เคยปฏิบัติมา เวลานี้ก็เห็นชาติบ้านเมืองของเรา รู้สึกว่าคลอนแคลน เอนเอียงไปมาก จึงต้องได้อุดหนุนให้พยายามตะเกียกตะกาย แยกร่างอันเฒ่าแก่นี้มาช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ด้วยการแนะนำสั่งสอน การชักชวน การบิณฑบาต ทั้งวัตถุได้แก่เงินทอง ดอลลาร์ ทั้งด้านนามธรรมได้แก่ศีลธรรมให้แก่พี่น้องทั้งหลายยึดไปปฏิบัติ จะเป็นความมั่นคงภายในอันสำคัญ

ภายในสำคัญนี่คือใจ ให้มีศีลธรรมเป็นเครื่องระงับดับความสกปรกเหล่านี้ คือกิเลส อย่าโลภมากจนเกินไป เราอย่าเข้าใจว่าความโลภมากจะพาคนเป็นเศรษฐี จะพาคนถึงความสุขความเจริญจนกระทั่งถึงบรมสุขได้ ความโลภมากนี่คือกิเลส เป็นสิ่งที่ราวี เป็นสิ่งที่ทำลายโลกให้เสียหายไปโดยลำดับ ใครโลภมากเท่าไรคนนั้นยังมีความทุกข์มาก เพราะติดดินมาก เมื่อไม่สมหวังแล้วก็จม ๆ จึงขอให้ทราบไว้ว่าความโลภมากนี้เป็นทางแห่งความล่มจม ไม่ใช่เป็นทางแห่งความเจริญรุ่งเรือง ความรู้จักประมาณต่างหาก พระพุทธเจ้าท่านสอนให้รู้จักประมาณ ความอยากนั้นอยากทั้งคนมีคนจน ทุกเพศทุกวัยอยากด้วยกัน เพราะไม่ใช่คนตาย แต่ความอยากอยู่ในขอบเขตแห่งศีลแห่งธรรม

นี้ไม่มีความเสียหายแต่อย่างใด ส่วนความอยากที่เป็นกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกของธรรมนั้น เป็นอันตรายโดยแท้ จึงพากันระมัดระวังอย่าโลภมาก

อย่าอยากนอกกริตนอกรอยจากศาสนารับรอง เป็นเรื่องของกิเลสนำไปหลงเสีย ทั้งนั้นแหละ อยากมากเท่าไรยิ่งดียิ่งดี้นมาก ขวนขวายมาก ความทุกข์หมุ่นตัวภายใน ใจหาความสงบไม่ได้ เพราะความอยากความทะเยอทะยาน ความติดความดี้นรบกวน ภายในใจ นอนก็ไม่หลับเพราะความอยากมาก สุดท้ายเมื่อไม่สมหวังแล้วความทุกข์หมุ่นหันตทุกข์ก็กองอยู่กับคนคนนั้น นี่โทษแห่งความโลภมากทำคนให้เสียหายและ ล่มจมไปได้

แล้วราคะตัณหาก็กขอให้พี่น้องทั้งหลายเอามั่นให้อยู่นะ ราคะตัณหาเวลานี้กำลัง ออกสนามตีตลาดทั่วประเทศไทยแดนแห่งชาวพุทธของเรา คำว่าชาวพุทธ ๆ รู้สึกว่าจะ ตกทะเลไป ๆ มีแต่กามกิเลสกามราคะนี้ครองบ้านครองเมือง ไปที่ไหนเดือดร้อนวุ่นวายไปที่นั่น เข้ามาในบ้านในเรือนก็มาทะเลาะเบาะแว้งกับผัวกับเมียกันนั้นแหละ เพราะราคะตัณหากินไม่อิ่มกินไม่พอ ความหน้าด้านอยู่กับตัวนี้หมด ให้ทำอะไรไม่พอ ๆ เหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เชื้อเข้าไปมากเท่าไรไฟยิ่งแสดงเปลวหนักขึ้น ๆ นี่เราหาเชื้อไฟเข้ามาพอกพูนราคะตัณหานี้ก็เหมือนกับไฟได้เชื้อนั่นเอง มันจะลุกลามมากไป ๆ

จึงขอให้พากันอยู่โดยมีขอบเขต อย่าแบบลามปาม ลามปามนั้นมันเป็นไฟได้เชื้อ จะเผาโลกให้ฉิบหายทั้งเป็นไปได้ ให้พากันระมัดระวัง ศีลข้อที่สามพระพุทเจ้า บังคับไว้แล้วให้ฆราวาสชาวพุทธของเราอยู่ด้วยกันเป็นผาสูก คือให้ต่างคนต่างมีขอบเขต มีผัวแล้วให้ทราบว่ามีผัวแล้ว อย่าไปยุ่งเหยิงวุ่นวายกับชายอื่นซึ่งเป็นข้าศึก อย่างมากมาย และสร้างกรรมอันหนักต่อหัวอกของผัวเราเอง ผัวก็เหมือนกันมีเมียแล้ว ให้ทราบว่ามีเมียแล้ว มีฝั่งมีฝามีผู้ประกันไว้แล้ว อย่าแส่หาผู้หญิงนอกบ้านนอกเมือง ผู้หญิงกาฝากจะมากัดตบกัดปอดเราให้แหลกเหลวไปหมด

นี่ละราคะตัณหาไปที่ไหนมันลุกลามไปหมด เพราะฉะนั้นจึงต้องมีศีลข้อที่สามนี้ บังคับเอาไว้ ให้ครอบครัวเหี้ยเรือนหนึ่ง ๆ อยู่ด้วยกันเป็นผาสูก ท่านเรียกว่ากามคุณ กามเป็นคุณ คือเป็นคุณโดยที่มีธรรมเป็นเครื่องกำกับรักษาเอาไว้ไม่ให้ลุกลาม ผัวเดียวเมียเดียวเท่านั้นเป็นสุขมากที่สุดแล้ว อย่าพากันเสาะแสวงหาหลายผัวหลายเมียซึ่งเป็นไฟลามทุ่ง นอกขอบเขตแห่งธรรมที่สอนไว้แล้วเป็นไฟทั้งนั้น ที่เป็นคุณก็คือปฏิบัติตามขอบเขตมีผัวเดียวเมียเดียว อยู่ยุ่งอยู่เหี้ยกับหญิงกับชายใด ๆ สิ่งเหล่านั้นให้ถือเป็นข้าศึกอย่างยิ่งต่อตัวและครอบครัวของเรา บั่นทอนและทำลายครอบครัวได้ ทำลายความสุขความสงบเย็นภายในใจได้ไม่มีอะไรเกินราคะตัณหา เมื่อถูกมันจุดลากไปหรือ คล้อยตามมันแล้วจะเป็นอย่างนั้น

จงพากันนำศีลข้อที่สามนี้บังคับให้แน่นหนามั่นคง เพราะกิเลสตัวนี้เป็นกองทัพใหญ่ จะต้องใช้กองทัพธรรมอย่างหนักต้านทานกัน ไม่อย่างนั้นไม่อยู่ อย่างอื่นกิเลสไม่กลัว กลัวแต่ธรรม เฉพาะอย่างยิ่ง กาเมราคะตัณหา มันกลัวธรรมข้อนี้มาก จงพากันนำไปปฏิบัติ ฝ่าเมียจะมีความยิ้มแย้มแจ่มใส อยู่เป็นผาสุก ผากเป็นผากตายกันได้ ไม่มีสมบัติใดจะให้ความสุขยิ่งกว่าความมกน้อย มีความยินดีในผ้าเดียวเมียเดียวนี้ เงินหมื่นเงินแสนต้องมาเป็นเครื่องมือให้ผู้มีศีลธรรมนี้ ได้รับความสะดวกสบายไปโดยลำดับ แต่ถ้าขาดศีลข้อนี้ธรรมข้อนี้แล้ว จะเป็นเงินล้าน ๆ ก็กลายมาเป็นกองไฟเผาไหม้คนไม่มีศีลธรรมให้هلكเหวไปได้หมด จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึดศีลข้อนี้ไว้ให้ดี

เวลานี้กำลังลูกกลมมากที่เดียนำอดทนระอาใจ เพราะต่างคนต่างเสริมไม่รู้เนื้อรู้ตัว ธรรมตกไปฟากห้าทวีป ๆ เพราะกามกิเลสมันลูกกลม ฉะนั้นให้พากันระจับดับมันด้วยกองทัพธรรม มีศีลข้อที่สามเป็นสำคัญ บีบบังคับเอาไว้ กิเลสตัวนี้จะไม่ลูกกลม สามภรรยาลูกเต้าหลานเหลน จะพากันอยู่เป็นผาสุกร่มเย็นด้วยกัน วันนี้พูดธรรมะเพียงย่อ ๆ เท่านั้นแหละ และต่อไปนี่จะมีหน้าที่อะไรก็ให้พากันทำ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

พิธีกร อันดับต่อไปก็จะทำพิธีทอดผ้าป่านะครับ ขอเรียนเชิญทุกท่านตั้งใจ กล่าวคำถวายผ้าป่า โดยเบื้องต้นนี้ขอให้ตั้ง นโม สามจบพร้อมกันไปเลยนะครับ

หลวงตา ขอเผด็จให้พี่น้องทั้งหลายทราบอีกครั้งหนึ่งว่า เวลานี้เงินสดของเราที่อยู่ในธนาคาร เงินสดไทยเราที่อยู่ในธนาคารเวลานี้มีประมาณ ๘๕๑ ล้านบาท ได้เก็บไว้ในธนาคาร ยังไม่ได้จับจ่ายไปที่ไหน ต้องได้พิจารณาเรียบร้อยก่อนที่จะโยกย้ายสมบัติของชาติไทยเราออกมาช่วยชาติของเราแต่ละครั้ง ๆ หลวงตาได้พิจารณาเต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทางไป ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายไว้วางใจได้เลยว่า เราช่วยชาติคราวนี้เราช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ ไม่มีอะไรเคลือบแฝง มลทินจึงไม่มี เพราะความเมตตาครอบคลุมไปหมด แล้วเงินที่เก็บไว้นี้ก็เรียนให้ทราบว่า เก็บไว้ยังไม่จ่าย ต้องได้พิจารณาเรียบร้อยก่อน สมควรที่จะโยกย้ายเงินเหล่านี้ไปทำประโยชน์แก่ชาติไทยของเราอย่างน้อยเพียงไร สถานที่ใดบ้าง จะพิจารณากันทีหลัง และจับจ่ายไปตามที่เห็นสมควรแล้วทุกแห่งไป กรุณาทราบตามนี้ด้วย

(หันมาพูดกับลูกศิษย์) ความเชื่อถือความลงใจสำคัญมาก นี่เขาก็เห็นการดำเนินของเราสะอาดมาตลอดใช้ใหม่ละ ไม่มีมลทินต่างพร้อยอะไรเข้ามาเคลือบมาแฝงเลย ราบรื่นตลอดมา เพราะเราทำด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ เราจึงบอกว่าย่าฟังเสียงใครนะ ให้ฟังเสียงเราคนเดียวเราบอกอย่างนั้น เราเป็นผู้ดำเนิน ใครที่พูดซุบ ๆ ซิบ ๆ

ปากสกปรกมันพูดได้ทั่วไปนั่นแหละ อย่าไปฟังเราว่าอย่างนี้เลย มันไม่ทำงานอะไรนะ พวกนี้ มีแต่ทำให้สกปรก เราผู้ทำงานแทบเป็นแทบตาย ให้ฟังผู้นี้แหละ

ให้พี่น้องชาวไทยของเราดำเนินก้าวเดินไปตามนี้แหละ นี่เป็นช่วยปฐมฤกษ์ครั้งแรก เป็นปฐมฤกษ์แห่งการช่วยชาติไทยของเรา แล้วต่อไปเราก็เสาะแสวงหาอีกอย่างนี้แหละ ได้มากน้อยช่วยกันไปลำดับลำดับอย่างนี้ ต่อมาก็จะเป็นกอบเป็นกำอย่างนี้ให้เห็น เมื่อมากพอสมควรแล้วก็จะเข้าคลังหลวง ๆ ไม่ไปไหนแหละ เข้าที่นี้หมด

วันนี้ทองคำยังไม่ได้ ดอลลาร์ เงินสดยังไม่ได้ใครอย่าด่วนออกประตูนะ รีบไปปิดประตูไว้ก่อน ไล่เบี้ยเอาเงินดอลลาร์เอาทองคำหมดแล้วค่อยเปิดประตู ไล่ออกเลยนะ เวลานี้ยังไม่ให้ออก ให้ออกไว้ก่อน รอกวาดเอาดอลลาร์เอาทองคำ ใครอยากออกประตูให้อาทองคำมาแล้วออกได้ที่นี้ นั่นมาแล้ว กำลังเริ่มเข้ามาอีกแล้ว จะหนุ่กันเป็นก้อนอย่างนี้แหละ หนุ่มาเรื่อย ๆ อย่างนี้

หลวงตาได้พยายามที่สุดที่จะช่วยชาติบ้านเมืองของเราให้กระเตื้องขึ้นมาโดยลำดับ ด้วยน้ำใจที่เต็มไปด้วยเมตตาแล้ว ๆ เรื่องปัจจัยเงินทองอะไรก็ดีที่ได้บริจาคมานี้ ขอพี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลยว่า หลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบในทองคำ ดอลลาร์ เงินสด แต่ผู้เดียว หลวงตาเป็นผู้ถือบัญชีเป็นผู้ตั้งเก็บทั้งจ่าย หลวงตาเป็นผู้ควบคุมเงินแต่ผู้เดียว จึงไม่มีคำว่ารั่วไหล ไม่มีคำว่าไปไหนเลย ขอพี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลย

มาใครยังไม่ให้ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดมาให้ อย่าด่วนออกประตูนะ หาดำรวจไปกันประตูไว้อย่าด่วนให้ออก ต้องตรวจตราเสียก่อนได้ให้แล้วยัง ถ้าให้แล้วไล่เลยอย่าให้อยู่ ถ้ายังไม่ได้ไม่ให้ออก ปิดไว้ก่อน นี่เรียกว่าโฆษกเข้าใจไหม โฆษกต้องเป็นอย่างนี้

อ้าว ช่วยกันให้เต็มเหนี่ยว วันนี้เป็นวันปฐมฤกษ์ของเราอย่างยิ่งแล้ว เป็นวันยิ่งใหญ่แห่งชาติไทยของเรา ทองคำมาเรื่อย ต่อไปก็จะเป็นกองอย่างนี้แหละทองคำนี้ อะไร ๆ ก็ได้พูดกับพี่น้องทั้งหลายแล้ว กรุณานำธรรมะเข้าไปปฏิบัติตัวเอง เพื่อความพ้นทุกข์จิตใจของเราและชาติไทยของเราขึ้น

ทองถอดจากคอครบผม เออ เอามา เก่งมาก ถอดจากคอมาเลยที่เดียว หลวงตารู้สึกน้อยใจไม่มีทองคำบนคอ ถ้ามีทองคำบนคอแล้วจะถอดแข่งกันเลยทันที เท่านั้นที่พอใจกับลูกศิษย์แล้วแหละ หลวงตาไม่มีทองคำมีแต่น้ำใจ มีแต่ธรรมกับน้ำใจ วันนี้พี่น้องทั้งหลายต่างทำนต่างรวมกันมาดูผลแห่งงานของตอนที่บริจาคเรื่อยมา ตั้งแต่เริ่มงานช่วยชาติบ้านเมืองของเราจนกระทั่งถึงวันนี้ เป็นอุดมมหามงคลอย่างยิ่งแก่ชาติไทยของเรา และพี่น้องทั้งหลายก็ให้เห็นกันทั่วหน้า ทั้งทองคำ ๑,๐๓๗ ก.ก. นี้ได้เห็นแล้ว ส่วนเงินสดนั้นไม่นำออกมาให้พี่น้องทั้งหลายเห็น เพราะยุ่งยากในการเคลื่อนย้ายต่าง ๆ

ดั่งที่เรียนให้ทราบแล้ว ได้นำแต่เช็ดจำนวน ๓ ล้านดอลลาร์มาให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็น นี่เป็นอันว่าสำเร็จลุล่วงไปแล้วด้วยน้ำใจของชาติไทยเรา รวมกันคราวนี้เป็นปฐมฤกษ์ อันยิ่งใหญ่

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่านี่คือน้ำใจของคนไทยเรา ทำอย่างจริงอย่างจัง เพื่อช่วยชาติของตน ใครจะมาดูถูกเหยียดหยามไม่ได้ เพราะชาติไทยของเราต่างคนต่างเสียสละ ต่างคนต่างรักษา ต่างคนต่างบำรุง ให้พากันอุตสาหะพยายามอย่างนี้ต่อไป หลวงตาก็จะพยายามเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายอย่างนี้เรื่อย ๆ ไปจนกว่าสังขารร่างกาย และเหตุการณ์มาบังคับ ที่จะต้องลดหย่อนผ่อนผันหรือหยุดไปเมื่อไรนั้น แล้วแต่เหตุการณ์ เวลานี้ยังพอเป็นพอไป ก็ได้พยายามตะเกียกตะกายมานำพี่น้องทั้งหลาย ด้วยน้ำใจที่เต็มไปด้วยเมตตาแล้ว ๆ

หลวงตาไม่มีอะไรติดใจแล้ว จึงได้ประกาศความบริสุทธิ์แห่งใจของตน พร้อมทั้งเป็นธรรมทั้งแท่งภายในใจนี้ ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า การมานำพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ ไม่ได้มานำด้วยความหิวโหยโรยแรง เรามานำด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เราอิมพอทุกอย่างแล้วเรื่องอรรถเรื่องธรรม เราไม่เสาะแสวงหาธรรมอันใดอีกแล้ว ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว ถ้าพูดถึงว่าที่บรรจุของธรรมในหัวใจมีขนาดไหน มีขนาดเท่าท้องฟ้ามหาสมุทรครอบโลกธาตุ คือหัวใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน กลายเป็นมหาสมุทรทะเลหลวงไปแล้ว

มหาสมุทรทะเลหลวงยังมีเป็นจุด เช่นมหาสมุทรกว้างอย่างนี้ก็ได้ครอบท้องฟ้าอากาศทั่วแดนโลกธาตุ แต่ธรรมนี้ครอบไปหมดเลย ธรรมในหัวใจพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์นั้นครอบโลกธาตุ นี้ละท่านเรียกว่าธรรมมีอยู่ ธรรมอันนี้เองที่ให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่โลกทั้งหลายซึ่งพึงพึงธรรม โลกที่ไม่เกี่ยวข้องกับธรรมนั้นเป็นโลกนรก อเวจี อย่างนำเข้ามาให้ใกล้ชิดติดพันกับตัวของเรา ด้วยการกระทำสกปรกโสภณ พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้แล้วอย่างไรขอให้ยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์

พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก ว่าบาปมีไม่เป็นอื่น มีจริง ๆ เกิดที่หัวใจ ทรงทราบในขณะที่บาปเกิดบุญเกิดในหัวใจ ว่านรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี เปอต ผี สัตว์ประเภทต่าง ๆ เต็มท้องฟ้ามหาสมุทร เต็มทั่วแดนโลกธาตุ มี นี่คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า สมกับเป็นศาสดาเอก สอนสัตว์โลกไม่มีเคลื่อนคลาดแต่อย่างใด แม้จะปรินิพพานไปแล้วก็ตาม สวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบ คือความถูกต้องดีงามแห่งการสอนนั้นถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ขอให้พากันยึดนี้เป็นหลักใจนำไปปฏิบัติ เราจะมีหลักฐานมั่นคงขึ้นภายในใจของเรา

คนกลัวบาปยอมไม่ทำความชั่วซ้ำลามก คนเสาะแสวงหาบุญยอมทำแต่คุณงามความดี ให้เรียดอันนี้ไว้เป็นหลักใจของเรา สมกับศาสดาองค์เอกสอนโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ไม่ได้โกหกหลอกลวง เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้ตั้งใจปฏิบัติตัวเอง ฝึมนะฝึกกิเลส กิเลสเป็นตัวข้าศึกต่อธรรม คือความสงบสุขร่มเย็นของใจเรา กิเลสจะมาตีมาต้อนมาก่อวุ่นตลอดเวลา อย่างที่พูดตะกี้ี้ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นี้เป็นข้าศึกเป็นภัยอย่างยิ่งต่อจิตใจของเรา ให้นำธรรมเข้าไปต่อต้านกันแล้วจะพอมีความสงบเย็นใจ

ที่หลวงตาได้มานำพี่น้องทั้งหลายตลอดมาจนกระทั่งวันนี้ ได้นำด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เราไม่มีอะไรบกพร่องแล้วในหัวใจของเรา ปี ๒๕๔๑ กับ ๒๕๔๒ นี้เป็นปีที่หลวงตาได้เปิดห้วงแห่งการปฏิบัติของตน คือทั้งฝ่ายเหตุได้ปฏิบัติดำเนินมาอย่างไรบ้าง ทั้งฝ่ายผลได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงไรบ้าง ได้มาเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟังในสองปีนี้แล แต่ก่อนไม่เคยเปิด การแนะนำสั่งสอนโลกสอนตามแง่หนักเบาแก่ผู้มาเกี่ยวข้องมากน้อยเพียงไร แต่ปีนี้เกี่ยวข้องกับชาติไทยของเรา เราจึงต้องได้มาเปิดหัวอกในความเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ นำมาด้วยเหตุผลกลไอะไร แบบหัวชนฝามานำหรือมานำด้วยเหตุผลกลไอะไร นี้จะเป็นต้นเหตุที่ให้เราได้เปิดหัวอกให้พี่น้องทั้งหลายฟังทั่วถึงกัน

การปฏิบัติของหลวงตานี้พูดยันได้เลยว่า เอาชีวิตเข้าแลกกับการฆ่ากิเลส ในชีวิตนี้เราไม่เห็นข้าศึกอันใดที่หนักแน่นยิ่งกว่าข้าศึกคือกิเลสในหัวใจ การฟาดฟันหันแหลกจึงต้องเอาชีวิตเข้าแลกกันเลย ตั้งแต่ขึ้นเวทีคือออกปฏิบัติ อยู่ในป่าในเขานี้ล้วนแล้วตั้งแต่ขึ้นเวที ฟัดกันอย่างเต็มเหนี่ยวไม่รู้จักเป็นจักตาย ไปบางแห่งเขาตีเกราะประชุม เขานึกว่าหลวงตาบ๊วยตายแล้วเพราะไม่ฉันจังหัน การไม่ฉันจังหันอดอาหารนี้เพื่อเร่งความเพียร ไม่ใช่อดเพื่อความตรัสรู้ด้วยการอดอาหาร แต่การอดอาหารนี้เป็นเครื่องสนับสนุนในการประกอบความเพียรให้เป็นความสะดวก นิสัยวาสนาของเราหยาบมันเป็นไปในทางที่ดีเพราะการอดอาหาร เราก็ต้องพยายามอด

สุดท้ายไปอยู่ที่ไหนมีแต่อดแต่ทรมาณตนอย่างนั้น แล้วธรรมก็ก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับลำดับ เห็นประจักษ์ด้วยการปฏิบัติโดยทางอดอาหาร เราทำอยู่ทั่วไป แต่ในสถานที่เช่นนั้นคงจะสะดุดใจชาวบ้านเขามาก เพราะเราไปอยู่เป็นเวลาหลาย ๆ เดือน หกวันเจ็ดวันจะออกมาบิณฑบาตสักทีหนึ่ง เจ็ดวันแปดวันออกมาบิณฑบาตสักทีหนึ่ง เรียกว่าจะตายจริง ๆ ก็ออกมา ตะเกียกตะกายออกมาจากในป่าในเขา พอบิณฑบาตฉันเรียบร้อยแล้ว พุงได้แล้วหยุดเลย ที่นี้การภาวนาเร่งไม่มีถอย

อดอาหารนานไปเท่าไร ร่างกายอ่อนเท่าไรจิตยิ่งตื้อขึ้นโดยลำดับ ละเอียดลอส่างผ่าเผยจนอัศจรรย์ในตัวเอง ฟังนะพี่น้องทั้งหลาย ผลแห่งการต่อสู้กับกิเลสหนักขนาดนั้น เขาก็ตีเพราะประชุมลูกบ้าน เวลาลูกบ้านมาประชุมแล้ว ผู้ใหญ่บ้านเขาก็ประกาศขึ้นว่า พี่น้องทั้งหลายเห็นเป็นยังไง พระองค์นี้มาอยู่กับเราเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว นาน ๆ เห็นมาบิณฑบาตทีหนึ่ง ๆ จนกระทั่งบัดนี้ นี่ก็หยุดไปหลายวันแล้ว ท่านไม่ตายแล้วหรือ พวกเราจับประทานกันวันละสองมือสามมือยังทะเลาะกันได้ นี่ท่านไม่ทราบก็วัน มาอยู่ตั้งแต่เริ่มมาอยู่ ไม่ทราบก็วันมาบิณฑบาตทีหนึ่ง ๆ ให้พากันไปดูซิ ท่านไม่ตายแล้วหรือ ถ้าท่านไม่ตายท่านไม่โมโหโงงอยู่หรือ ให้พากันไปดู

แล้วเขาก็หลังไหลออกไปดูเรา เวลาจะไปดูผู้ใหญ่บ้านเขาก็สั่ง ให้ระวังตัวหน่อย เวลาไปหาท่านให้ระวังตัวหน่อย พระองค์นี้ไม่ใช่พระธรรมดาเป็นพระมหานะ เตียวดีไม่ดีไปหาเตียวท่านจะสับเขกเอาหลงทิศมา ให้ระวังตัวหน่อย เขาก็หลังไหลกันออกมา แหกกันออกมาจริง ๆ มาเต็มไปหมด นี่จะมาอะไรกัน จะมาแห่พระเวสสันดรเข้าเมืองหรือ เราไม่ใช่พระเวสฯ นะ เขาก็บอกว่าไม่ใช่อย่างนั้น เขาก็มาเล่าเรื่องราวให้ฟังตามผู้ใหญ่บ้านสั่งเสียประกาศ พอเสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็ไล่เขากลับเลยไม่ถึงสิบนาที

นี่คือการต่อสู้กับกิเลส เราได้ทำหนักขนาดนั้น เอาชีวิตเข้าแลก ขอภัยนั่งจนกัน แดกนั่งภาวนาหามรุ่งหามค่ำ นั่งตั้งแต่มืดยังไม่มืดบางวันถึงตลอดสว่าง ไม่มีข้อแม้ไม่ว่าปวดหนักปวดเบาให้ทะลักออกมาเลย ถ้าหากว่ามีข้อแม้คือเว้นแต่ปวดหนักปวดเบา เวลามันจะตายจริง ๆ มันจะหาทางออก โอ้ย ปวดเบา เตียวปวดหนัก คือทางออกของกิเลสจุดลากออกไป ไม่ให้มันออก เอาปวดหนักก็เอาเลย ปวดเบาเอาเลย ตั้งแต่เป็นเด็กมันขี้ใส่ตักแม่มาก็ครั้งก็หนแล้ว แม่ทำไมเอาไปซักได้ ทีนี้ตัวขนาดเป็นพระมาแล้วขี้ใส่ผ้าตัวเองเอาไปซักไม่ได้ เอาไปฆ่าทิ้งเสีย นักศาสนา นั่นจึงไม่มีข้อแม้ ชัดกันตลอดรุ่ง ๆ จนกระทั่งกันแตก เพราะไม่นั่งเพียงคืนหนึ่งคืนเดียวนั่งภาวนาฆ่ากิเลส ฆ่ายากขนาดนั้นนะ

ทางสติปัญญาศรัทธาความเพียรไม่มีถอย หมุนกันตัว ๆ ตลอดเลย นี่ละการขึ้นเวทีไม่มีการให้น้ำ ไม่มีกรรมการแยก ระหว่างกิเลสกับธรรมขัดกันบนหัวใจคือเวที ขัดกันขนาดนั้นเรื่อยมา แล้วก็ขอสรุปความลงในภาคปฏิบัติของตน เอาชีวิตเข้าแลกจนขนาดถึงที่ว่ากันแตก เพราะนั่งไม่ทราบว่ามีคืน แก้วคืนสิบคืน เว้นคืนหนึ่งสองคืนนั่งตลอดรุ่ง ๆ จนกระทั่งกันแตกเลอะหมดเลย กลางวันนี้ต้องนุ่งผ้าอาบน้ำ นุ่งผ้าสบงไม่ได้เลอะหมด นี่ละการต่อสู้กับกิเลสเป็นยังไงบ้างพี่น้องทั้งหลายทราบซิ ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายเป็นมาอย่างนั้นก่อน จนกระทั่งได้ถึงจุดหมายปลายทาง

การฆ่ากิเลสเอาเต็มเหนี่ยวเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ๆ ไม่มีหยุดมีขี้กันเลย ไม่มี
กรรมกรแตกตลอด จนกระทั่งถึงเวลา ๙ ปี หน้าใหม่ กิเลสเก่งใหม่ สติปัญญาธรรม
ชัดกันเข้าไปถึง ๙ ปีถึงเอากันลงได้ เอากันลงได้ก็บอกได้เลย เวลาเวลานาทีประจักษ์
ขึ้นในหัวใจ คือ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ หุ่่มพอดี อยู่บนหลังภูเขาวัดดอย
ธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลาตึกสงัดนั้นแลเป็นเวลากิเลสขาดสะบั้นลงจากจิตใจ
ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ซึ่งเราเกิดมาเราก็ไม่คาดไม่หมายว่าจะเป็นอย่างนั้น แต่เวลา
กิเลสขาดสะบั้นลงจากจิตใจแล้วจิตใจสว่างจ้าขึ้นมา อัจฉริยะความรู้ความเห็นของตัวเอง
เองที่เกิดขึ้นมาในขณะนั้นโดยไม่คาดไม่ฝัน น้ำตาไม่ต้องเรียกหามะพังเลยทันที

น้ำตาร่วงอัจฉริยะธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งไม่เคยคาดเคยหมายว่าจะได้รู้ได้
เห็นอย่างนี้ ความมืดบอดเราเป็นมากก็ปกก็กลบไปแล้ว เราก็ไม่เคยคาดเคยหมายว่า จะ
เกิดความสุขสว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมา อย่างผิดคาดผิดหมายดังที่ปรากฏอยู่เวลานี้ นี่ก็เกิด
ความอัจฉริยะ น้ำตาร่วง ๆ อัจฉริยะพระพุทธเจ้าตรัสรู้ พระพุทธเจ้าไม่มีใครสั่งสอน
ท่าน ท่านเป็นสยัมภู ทุก ๆ พระองค์ของพระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยสยัมภู คือทรงเสาะ
แสวงหาเอง ทรงบรรลุหรือตรัสรู้ธรรมเองโดยไม่มีใครแนะนำสั่งสอน แต่เรานั้นท่าน
แนะนำสั่งสอนโดยทางอรรถทางธรรม คัมภีร์ไบเบิลเป็นคัมภีร์ธรรมแก่กิเลส เราเข้ามา
หุ่่มกิเลสแทบเป็นแทบตายถึงได้ปรากฏขึ้นมา เป็นผลอัจฉริยะขึ้นมาถึงขนาดที่ว่า หือ
พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้หรือ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้หรือ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้
หรือ เป็นอย่างที่ว่าใจสว่างกระจ่างแจ้งอัจฉริยะอยู่เวลานั้น เป็นอย่างนี้หรือ

คือเป็นอย่างหัวใจเราเวลานี้หรือ อ้อ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเรา
เคยบริกรรมถือเป็นจิตเป็นใจมาไม่เคยคิดเป็นอย่างอื่นได้เลย ทำไมพระพุทธเจ้า พระ
ธรรม พระสงฆ์ จึงมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ในหัวใจที่เป็นธรรมทั้งแท่งนี้ พระพุทธ
เจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ได้มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร ๆ นี่มันเห็นประจักษ์
แล้ว นี่เรียกว่าจิตก้าวเข้าสู่มหามุติมทานิพพานหรือธรรมธาตุ เช่นเดียวกับจิตของ
ท่านผู้บำเพ็ญทั้งหลาย ซึ่งเปรียบเป็นเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลลงไปสู่ทะเลหลวง
นั้นแล ผู้ใดบำเพ็ญมากน้อยก็ไหลเข้าไปใกล้ทะเลหลวง ผู้มีอุปนิสัยวาสนาแก่กล้าก็ไหล
ใกล้เข้าไป ๆ เมื่อวาสนาบารมีเต็มที่แล้ว เท่ากับแม่น้ำไหลเข้าถึงทะเลหลวง

เมื่อแม่น้ำสายต่าง ๆ เข้าถึงทะเลหลวงแล้ว เป็นแม่น้ำมหาสมุทรทะเลอันเดียว
กัน คำว่าแม่น้ำสายนั้นสายนี้ไม่มี เป็นแม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกันเท่านั้น
ฉนั้นใดก็เหมือนกัน พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ รวมกัน จิตของผู้บริสุทธิทั้งหลาย
รวมกันเป็นมหามุติมทานิพพาน ซึ่งเทียบกับมหาสมุทรทะเลหลวง เป็นอันเดียวกัน

ประจักษ์กับหัวใจ จึงกล่าวพูดขึ้นมา อุทานขึ้นมาในเวลานั้นว่า พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร ๆ เกิดความอัศจรรย์

ในขณะที่จิตกับกิเลสขาดสะบั้นลงจากกันนั้นประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม เป็นอยู่ในนี้ แต่ฟ้าดินก็อยู่ของเขา แต่หากเป็นอยู่ในกายกับจิต กายไหวเลยทันที ฟ้าดินถล่ม น้ำตา พัง น้ำตานี้คือกิริยาของสมมุติแสดงตัวออกจากความอัศจรรย์ของจิตที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วนั้น เกิดความอัศจรรย์ น้ำตาร่วง น้ำตาร่วงด้วยความอัศจรรย์พระพุทธเจ้าหนึ่ง น้ำตาร่วงด้วยความอัศจรรย์แห่งธรรมที่ตนได้รู้ได้เห็น อย่างไม่คาดไม่หมายและอย่างเต็มหัวใจนั้นหนึ่ง น้ำตาร่วงเพราะความสงสารโลกทั่ว ๆ ไปซึ่งเคยฝังจมมาด้วยกันกับเรา เราได้ผ่านพ้นขึ้นมาแล้วกลับมองในโลกนั้นแล้วเกิดความสลดสังเวชว่า จะสอนกันได้อย่างไร ธรรมถึงขนาดนี้แล้วสอนกันได้อย่างไร มันสุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้ อยู่ไปกินไปในวันหนึ่ง ๆ พอถึงวันตายเท่านั้นพอแล้ว

นี้ทำความชวนชวายน้อย เพราะท้อใจที่จะสั่งสอนโลกต่อไป เพราะโลกนี้มันมืดมืดปิดตา ประหนึ่งว่าจะไม่มีสาระอะไรอยู่ในโลกอันนี้เลย เป็นโลกส้วมโลกถ่านไปตาม ๆ กันหมด แต่เมื่อพิจารณาไปหลายแง่หลายทางก็ทราบได้เป็นข้อเทียบเคียงว่าเหมือนภูเขาสูงนี้แม้จะเต็มไปด้วยดงหนามป่าทึบ พวกหินพวกทรายอิฐปูนเต็มอยู่ในนั้นก็ตาม ว่าไม่มีสาระอะไรเลย แต่สิ่งที่เป็นสาระยังมีแทรกอยู่ในภูเขาสูงนี้ แม้ไม่มากก็ยังมี ไม่ใช่จะไร้สาระในภูเขาหมดทั้งลูก สิ่งที่เป็นสาระ เช่น แร่ธาตุต่าง ๆ อย่างเช่นแร่ทองคำ เป็นต้น ยังมีแทรกอยู่ในภูเขาสูงนี้ เพราะฉะนั้นจึงต้องหาหยิบเอาตามที่ตั้งต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาระของแร่ธาตุต่าง ๆ นั้นมาทำประโยชน์ นี้เมื่อพิจารณาถึงโลกแล้ว โลกนี้ถึงจะมีดบอดขนาดไหนก็ตาม สารประโยชน์ของสัตว์โลกที่มีอุปนิสัยต่างกันยังมี เท่ากับแร่ธาตุที่เป็นสารประโยชน์

พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วทรงท้อพระทัย เพราะมองที่แรกมืดอย่างนั้น ที่นี้เวลาทรงพิจารณาด้วยญาณ ก็ทรงเห็นแร่ธาตุต่าง ๆ ที่เป็นสาระฝังแทรกกันอยู่กับสิ่งที่ไร้สาระนั้น จึงมีแก่พระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก ที่นี้ก็คลี่คลายออกไปอย่างนั้น มาพิจารณาแล้ว อ้อ ก็เมื่อว่าธรรมนี้เป็นของเลิศเลอเกินความคาดความหมายความรู้ของสัตว์โลก ไม่มีใครรู้ได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหน เราทำไมถึงรู้ได้ในธรรมประเภทอัศจรรย์นี้ รู้ได้เพราะเหตุใด มันก็ต้องวิ่งไล่ปฏิบัติภาครื่องดำเนิน คือทางเดินเข้ามาจนได้ แล้วก็พิจารณาถึงธรรม ท่านสอนอย่างนั้น ๆ เราดำเนินมาด้วยวิธีการอย่างนี้ อ้อ พอได้ นั่นละจึงมีแก่ใจต่อการแนะนำสั่งสอนเพื่อนฝูงเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ถึงกับมาได้อุ้มชาติบ้านเมืองของเรา

แต่ก่อนเราก็ทำตามอัยยาศัย จตุปัจจัยมีมากมีน้อยเท่าไรที่เขาบริจาคมาเราไม่เคยเก็บ มีเท่าไรทุ่มออกไปช่วยโลกทั้งนั้น ตั้งแต่สงเคราะห์คนทุกข์คนจนหาประมาณไม่ได้ทั่วประเทศไทย แล้วจากนั้นก็สร้างสถานที่สงเคราะห์ สถานที่ราชการ โรงร่ำโรงเรียน จนกระทั่งถึงโรงพยาบาล เวลานี้ก็ร่อยกว่าโรงแล้ว มีเท่าไรทุ่มออกไป ๆ จากนั้นก็มาประสบเหตุการณ์อันใหญ่หลวงแห่งชาติไทยของเรา จึงได้คิดหาทางออกเพื่อพี่น้องทั้งหลาย คิดไปที่ไหน ๆ มันก็ไม่แน่ใจ ๆ สุดท้ายก็หมุ่นเข้ามาหาหลวงตาบัวเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย เพราะเชื่อตัวเองว่าปลอดภัย แม้จะเป็นช่องเล็ก ๆ ที่ไหลลงไปสู่ความปลอดภัย เล็กก็ตามแต่ถึงความปลอดภัยทั้งนั้น เราจึงได้เป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาดังที่เห็นนี้แล

เราไม่ได้นำมาแบบหัวชนฝา การที่มาเป็นผู้นำเราตะเกียกตะกายมาเต็มกำลังความสามารถ พุดถึงเรื่องกิเลสก็ขาดสะบั้นไปจากหัวใจแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ เราอยู่ด้วยความอึดพอกทุกอย่าง เราไม่เสาะแสวงหา สวรรค์เราก็ไม่หา นิพพานเราก็ไม่หา เป็นธรรมชาติอันเดียวกันแล้วหาอะไร มีอยู่แต่คำว่าพอเท่านั้นกับความเมตตาครอบโลกธาตุ นี่ละเรามาหาพี่น้องทั้งหลายเรามาหาด้วยความเมตตา เราไม่ได้หวังส่วนใดส่วนเสียอะไรจากพี่น้องทั้งหลายเลย เรานำด้วยความเมตตา

เพราะฉะนั้นสมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคนี้ เราจึงประกาศได้เต็มหัวอกเลยว่า ขอให้ตายใจ สมบัติที่นำมาบริจาคนับแต่ทองคำ ดอลลาร์เงินสดลงไป เราเป็นผู้ถือบัญชีสมบัติเหล่านี้แต่ผู้เดียว ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนเราไม่เคยสนใจกับเงินกับทองนะ ไม่สนใจเลย แต่เวลาเหตุคับขันจำเป็นเข้ามาเราจึงต้องมาถือบัญชีเป็นผู้ควบคุมการเงินการทอง ดอลลาร์ทุกประเภทแต่ผู้เดียว เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ นี่ละจึงว่าขอให้พี่น้องทั้งหลายเชื่อเถิดว่า เรานำโลกด้วยความเมตตา ล้วน ๆ สิ่งมัวหมองจึงไม่เข้ามาแฝงได้ เพราะความเมตตาที่มีอำนาจมากกว่าทุกอย่างแล้ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้มีแก่จิตแก่ใจ ที่นำมาให้นำด้วยความเมตตาให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นทั่วหน้ากัน

และต่อไปขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ก้าวเดินตามผู้นำ ผู้นำนี้แน่ใจว่าจะไม่นำพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่ความล่มจม จะนำเพื่อเทิดทูนชาติไทยของเราขึ้นไปโดยลำดับ พร้อมกับการนำทางด้านจิตใจให้มีความเจริญรุ่งเรืองด้วยศีลด้วยธรรม จึงขอให้นำศีลนำธรรมนี้เป็นหลักใหญ่แห่งการรักษาชาติบ้านเมืองของเรา ไปปฏิบัติด้วยกันทุกคนดังที่แสดงแล้ว ด้วยความประหัตมรhythmicทุกด้านทุกทาง เราจะมีความแน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น แล้วสมบัติเหล่านี้เราก็ช่วยกันเป็นลำดับลำดาไป วันนี้การเทศนาว่าการก็เห็นสม

ควร ขึ้นธรรมาสันเทศน์ไม่รู้กี่ครั้งก็หนแล้ว ขอความสวัสดิและอนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลายที่ได้ช่วยกันมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนกระทั่งบัดนี้

วันนี้ก็มีท่านผู้ว่าราชการนาชาติมาเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นสักขีพยานให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้เห็นทั่วหน้ากันในวันนี้ และหลวงตาเป็นผู้นำทางฝ่ายศาสนา นี่คือศาสนาเป็นผู้นำ โลกนำเพียงถ่ายเดียวเท่ากับเรามีแขนเดียว ต้องเอาศาสนามาเป็นแขนอีกข้างหนึ่งหนุนกันไป ชาติไทยของเราจะแน่นหนามั่นคงและสะอาดสะอาดขึ้นเป็นลำดับ ถ้ามีแต่โลกล้วน ๆ ก็มีแขนเดียวยกไม่ขึ้น ต้องมีธรรมเข้าเป็นสองแขนสองมือหนุนกันเข้า จึงต้องมีนำด้วยศาสนา ดังเวลานี้หลวงตานำศาสนามาชะล้างสิ่งที่ไม่ดีตกบกพร่อง สิ่งที่ไม่ดีสกปรกโสภณให้สะอาดสะอาด หนุนกันขึ้นมาด้วยอำนาจแห่งศาสนาเป็นผู้นำ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พยายามดำเนินตามนี้ แล้วความสุขสวัสดิจะมีแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน และขอยุติเพียงเท่านี้ ไม่ต้องเอวังเพราะไม่ได้ตั้งนโม เอาละพอต่อไปนี้จะอนุโมทนาให้พร

ถาม ขณะนี้กำลังมีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าศาสนาพุทธเรากำลังมีภัย ขอให้หลวงตาช่วยชี้ทางออกให้ด้วยเจ้าคะ

ตอบ อ้อ ศาสนามีภัยมาตั้งกับตั้งกลับแล้ว การต่อสู้กับศาสนาก็ต่อสู้เรื่อยมาตั้งกับตั้งกลับแล้วไม่น่าสงสัย ศาสนาไม่มีภัยยังงี้ ก็เลศความโลภ ความโกรธ ความหลง คือภัยของศาสนา มีอยู่กับหัวใจทุกคน เพราะฉะนั้นจึงว่าศาสนามีภัย เราต้องแก้ด้วยธรรมตั้งที่อธิบายตะกั๊นแล้ว นอกจากชี้เกี้ยวไม่แก้เท่านั้นเอง

ถาม พระแท้ พระปลอม เป็นอย่างไรเจ้าคะ

ตอบ พระแท้ก็คือพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน พระปลอมก็คือพวกเรานี้แหละ